

Vi og freden.

Bladet «Oslo», som redigeres av redaktør E. Evenrud skriver:

Det viser sig at det var høist pårevet, at Joh. Ludw. Mowinkel tok avstand fra Chr. L. Langes uttalelser om vårt lands stilling under en verdenskrig. Hr. Lange står nemlig ikke alene. I dag er også «Tidens Tegn» ute og fortolker vår plikt i Folkeforbundet omtrent på samme måte som hr. Lange. Norden skal, mener bladet, legge sitt krigslodd i vektskålen.

Vi er sikker på, at ingen i Norge tidligere har tenkt sig den mulighet, at det skulde bli en følge av vår innmeldelse i Folkeforbundet, at vi skulde bli trukket inn i en storkrig. Det var i et fredsforbund, ikke i et krigsforbund vi meldte oss inn. C skulde resultatet av «samarbeidet i Norden» bli, at vi trekkes inn i krig, så sier iallfall vi: Da heller ut også av Norden, for krig vil vi ikke ha for ting eller interesser som ikke vedkommer oss som nasjon.

Hvad mener man også med, at vi skal delta på de «demokratiske» nasjoners side i en krig?

Skal vi gjøre det uansett hvem som er skyld i krigen og uansett, hvad der kjempes om? Skal vi slåss sammen med Russland, Kina, Spania og en del «demokratier» på Balkan uansett om England og Frankrike holder sig utenfor? Hvad mener hr. Lange og hans meningsfeller med «de» demokratiske stater?

Arbeiderpartiet i Norge holdt sig lenge borte fra Folkeforbundet, fordi det mente at det var et gruppeforbund. Men nu vil man altså nettopp gjøre det til et gruppeforbund. Vi håper, at regjeringen ser mer ansvarsfullt og forstandig på disse spørsmål enn hr. Lange.

Norge bør naturligvis ikke uten videre melde sig ut av Folkeforbundet, men arbeide for at det kan bli hvad meningen oprindeligt var med det. Lykkes ikke det og utsettes vi unødigt for krigsfare ved å være medlem, så bør vi melde oss ut. Det er ikke vi, men Folkeforbundet som da svikter fredens sak.

Vi legger til at også da må vårt land ha et så godt forsvar, at vi kan verne om vår nøytralitet, vår selvstendighet og vår frihet.